

Kendelse af 6. oktober 2011 (J.nr. 2010-0021587).

Ophævelse af styrelses afgørelse om nægtelse af registrering af selskab i hvidvaskregisteret.

Hvidvasklovens § 31, stk. 2, og § 1, stk. 1, nr. 18, jf. § 3, nr. 5.

(Piya Mukherjee, Lise Høgh og Jan Uffe Rasmussen)

Ved skrivelse af 23. marts 2010 har advokat A på vegne af K S.M.B.A. klaget over Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse af 8. marts 2010, hvorved styrelsen nægtede selskabet at blive registreret i hvidvaskregisteret, www.hvl-reg.dk.

Sagens omstændigheder:

I anledning af klagen har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i en af Erhvervsankenævnet indhentet redegørelse af 13. december 2010 om sagens faktiske omstændigheder oplyst blandt andet:

”...

Faktiske omstændigheder

Den 24. februar 2010 modtog styrelsen anmeldelse om at registrere K S.M.B.A., CVR-nr. ... i styrelsens særlige register, www.hvl-reg.dk, for virksomheder omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 18, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 5.

Efter at have indhentet en straffeattest for selskabets deltagere, herunder for B, nægtede styrelsen at registrere selskabet med henvisning til, at B var dømt for et strafbart forhold, der efter styrelsens opfattelse begrundede en nærliggende fare for misbrug af stillingen, som nævnt i lovens § 31, stk. 2.

Herefter fik styrelsen meddelelse om at, at B den 16. marts 2010 var udtrådt af selskabet som deltager, og at en anden person var indtrådt i stedet.

Efter at styrelsen havde indhentet straffeattest på den nyindtrådte deltager, registrerede styrelsen selskabet i registeret den 25. marts 2010, det vil sige dagen efter klagens modtagelse i ankenævnet den 24. marts 2010.”

I klageskrivelse af 23. marts 2010 har advokat A anført blandt andet:

”...

Den i sagen omhandlede dom angår salg af en bil fra ét af B på daværende tidspunkt ejet selskab. Den afsagte dom af 1/6 2004 var betinget i 2 år indtil

den 1/6 2006. ... Forholdet, der ligger til grund for dommen, skete således forud for lovens ikrafttræden.

B har hverken forud for eller efter den afsagte dom i forhold til tredjemand ageret på en måde, der kan begrunde en nærliggende fare for misbrug af hvervet.

B har via selskaber siden 1/6 1997 udbudt tjenesteydelser, der kræver registrering i HVL-Registeret. Der vedlægges kopi af udskrift fra www.cvr.dk vedrørende cvr.nr. ... [C ApS] ... og cvr.nr. ... [D ApS]

I forhold til registrering i HVL-Registeret følger det af overgangsbestemmelsens § 39 jf. § 31, at "bestemmelsen i § 31, stk. 2 og 3, gælder ikke for virksomheder og personer, der udøver virksomhed, opfattet af § 1, stk. 1, nr. 11 og 18 på tidspunkt for lovens ikrafttræden."

Af "Hvidvaskloven med kommentarer" ved Ulla Høeg og Kim Busck-Nielsen (2008) side 265, fremgår:

"Overgangsbestemmelsens § 39 omfatter de virksomheder og personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden udøvede virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 11 og 18. Overgangsbestemmelsen sikrer, at disse virksomheder og personer fortsat kan udøve deres virksomhed.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke med hjemmel i § 31, stk. 2, kunne nægte at registrere de virksomheder og personer, der på tidspunkt for lovens ikrafttræden erhvervsmæssigt udøvede virksomhed med valutaveksling eller udbød tjenesteydelser til virksomheder."

På vegne af min klient gøres gældende,

At - min klients ansøgning af 23/2 2010 jf. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse, burde være imødekommet, da der ikke på tidspunktet for forholdet var hjemme til at nægte registrering for personer eller virksomheder, der inden lovens ikrafttræden drev virksomheder omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 18.

At - min klients ansøgning af 23/2 2010 skal imødekommes, da den omstændighed, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen uberettiget har nægtet registrering, ikke skal komme min klient til skade,

At - der er intet, der tyder på at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skulle befrygte, at min klient ikke vil iagttage de pligter, som følger af registrering i HVR-Registret.

Yderligere gøres gældende,

At - min klient har et retskrav på at blive registreret.
..."

I førnævnte redegørelse af 13. december 2010 har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen yderligere udtalt:

”

Sagens retlige omstændigheder

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har nægtet at registrere K S.M.B.A. med henvisning til, at en af selskabets deltagere, B, er dømt for et strafbart forhold, der efter styrelsens opfattelse begrundet en nærliggende fare for misbrug af stillingen.

Klagen har ikke givet styrelsen anledning til at ændre eller at ophæve afgørelsen.

Klageren, K S.M.B.A., har henvist til, at den nu ophævede overgangsordning bør tages i anvendelse. Overgangsordningen ophævedes formelt med virkning fra 1. juni 2010 ved § 9 i L 2010 579.

Styrelsen er ikke enig i, at overgangsordningen kan tages i anvendelse i det konkrete tilfælde.

Overgangsordningen er, jf. den ophævede bestemmelse i den dagældende lovs § 39, kun relevant for personer og virksomheder, der drev erhvervet den 1. marts 2006, og som ønskede at fortsætte hermed efter den 1. marts 2006. Meningen var, at disse personer og virksomheder skulle anmelde sig til registrering umiddelbart efter lovens ikrafttræden.

Det er ikke et sådant tilfælde, der er forelagt for ankenævnet.

Det har ikke været meningen, at overgangsordningen har skullet kunne anvendes mere end 4 år efter lovens ikrafttrædelse.

Overgangsordningen blev heller ikke overvejet taget i anvendelse, fordi overgangsordningen ikke var relevant for K S.M.B.A.

Dette selskab blev først registreret i styrelsens register over selskaber, herunder S.M.B.A' er den 17. februar 2010, og har derfor ikke har kunnet udøve virksomhed den 1. marts 2006, som krævet for at overgangsordningen kan komme på tale.

Klageren har ikke fremlagt dokumentation for, at overgangsordningen kan bringes i anvendelse.

Klageren har fremlagt en kopi af et udskrift af CVR-registeret for C APS. Dette selskab drev imidlertid heller ikke virksomhed den 1. marts 2006, idet det ophørte ved konkurs den 4. oktober 2004. Henvisningen til dette selskab er derfor ikke relevant.

Klageren har endvidere vedlagt kopi af udskrift fra CVR-registeret for D APS.

Det fremgår af et udskrift for dette selskab, at det blev registreret i styrelsen den 30. april 2006, og at B indtrådte som direktør i selskabet den 30. maj 2006. Selskabet eksisterede således ikke på tidspunktet for hvidvasklovens ikrafttræden, den 1. marts 2006, og B var ikke og kunne ikke være direktør i selskabet på dette tidspunkt.

I øvrigt driver dette selskab ikke virksomhed i henhold til lovens § 1, stk. 1, nr. 18. Allerede af den grunde kan selskabet ikke anvendes i forbindelse med at dokumentere, at overgangsordningen skal finde anvendelse.

Hvis selskabet driver sådan virksomhed, driver selskabet ulovlig virksomhed i henhold til hvidvaskloven, idet selskabet ikke er registreret i www.hvl-reg.dk, i henhold til hvidvasklovens § 31, stk. 1.

Derfor kan dette selskab heller anvendes som dokumentation for, at B drev virksomhed som nævnt i lovens § 1, stk. 1, nr. 18, på tidspunktet for hvidvasklovens ikrafttræden den 1. marts 2006.

Selv hvis selskabet havde drevet sådan virksomhed på tidspunktet for lovens ikrafttræden, ville overgangsordningen, hvis den i øvrigt kunne finde anvendelse, kun finde anvendelse på dette selskab, men ikke på B eller klageren.

Klageren har således ikke dokumenteret, at B eller K S.M.B.A. drev virksomhed som nævnt i lovens § 1, stk. 1, nr. 18, på tidspunktet for hvidvasklovens ikrafttræden den 1. marts 2006.

Klageren kan således efter styrelsens opfattelse kun få medhold i klagen, hvis ankenævnet er enig med klageren i, at B ved i 2004 at være dømt for overtrædelse af straffelovens § 280 om mandatsvig ikke er dømt for et strafbart forhold, der begrundes en nærliggende risiko for misbrug af stillingen.”

I skrivelse af 27. december 2010 har advokat A yderligere anført:

”...

K SMBA er registreret i HVL-Registeret. Dette som følge af, at en ny selskabsdeltager indtrådte i stedet for B. Herved har det været muligt for selskabet at opfylde de aftaler, som selskabet havde indgået forud for registrering.

Der ikke er noget som lovmæssigt har hindret, at K SMBA – forud for ansøgning om registrering – indgik forpligtende aftaler, som krævede, at selskabet skal registreres i HVL-registeret. Såfremt registrering ikke kunne ske, ville K SMBA ifalde et erstatningsansvar i forhold til de indgåede, forpligtende aftaler. Som følge heraf valgte selskabet at få en ny selskabsdeltager til at indtræde.

B's udtræden er reel, men det ændrer ikke på, at min klient mener, at hun bør kunne optages i HVL-registeret – og derfor er der indgivet en klage.

Nægtelsen af registrering af selskabet skydes således alene, at en af de bagved værende selskabsdeltagere, B, for efterhånden mange år siden blev straffet med en betinget dom, der løb i perioden 1/6 2004 til 1/6 2006, for et forhold mod et af B 100% ejet selskab. Der er altså ikke tale om, at B har forbrudt sig mod uafhængig tredjemand eller vedkommendes aktiver. B var på tidspunktet for forholdet presset og psykologisk langt nede, hvilket medførte, at hun foretog en disposition, som hun har fortrudt lige siden.

Da den betingede dom udløb allerede den 1/6 2006 har B udstået sin straf overfor samfundet. Dette betyder også, at B har krav på bl.a. som bagved værende selskabsdeltager at blive optaget i fx HVL-registeret, medmindre at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i dag kan fremkomme med konkret dokumentation for, at B vil foretage samme eller tilsvarende forhold på ny, som kan begrunde en nærliggende risiko for misbrug af stillingen.

Jeg kunne forstå en nægtelse af registrering, hvis der var tale om, at min klient havde flere domme for samme forhold – det er ikke tilfældet.

Ved en bedømmelse af, om der er tale om muligt misbrug af stillingen, må der tages hensyn til dels omstændighederne ved det forhold, som min klient er blevet dømt for – men også at der blev givet en betinget dom, hvis vilkår min klient ikke har overtrådt, samt at straffen er udstået for mere end 4 år siden.

Såfremt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse alene er baseret på vedlagte print fra Rigspolitiet, er der tale om, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som offentlig myndighed ikke har opfyldt officialmaksimen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen burde som det mindre i det mere have indhentet en kopi af den dom, der ligger til grund for straffen – og det er ikke tilfældet i denne sag.

Hvis B ikke kan blive registreret i HVL-registeret, vil hun til evig tid skulle bøde for et forhold, for hvilken hun har udstået sin straf og det ligger langt ud over, hvad der er rimeligt – og vil i øvrigt være i strid med min klients retssikkerhed. Dette kan således alene betyde, at der må være andre forhold, som reelt ligger til grund for den afgørelse, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har truffet.

Jeg skal således anmode om, at det konkret afgøres, om min klient kan registreres i HVL-registeret, samt at en sådan afgørelse indbefatter en konkret vurdering af, om min klient forsat skal bøde for et forhold, der er mere end 4 år gammelt.”

I et indlæg af 7. januar 2011 har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen heroverfor bemærket:

”...

Klagerens advokat har ... gjort gældende, at B har et retskrav på at blive registreret som deltager i selskabet, med mindre styrelsen i dag kan fremkomme med konkret dokumentation for, at B vil foretage samme eller tilsvarende forhold på ny, som kan begrunde nærliggende risiko for misbrug af stillingen.

Det er styrelsen ikke enig i. Såfremt dette måtte være et krav i henhold til lovens § 31, stk. 1, ville styrelsen have været nødsaget til at indhente en udtalelse fra eksperter om, hvorvidt B forventes at ville foretage en ny tilsvarende kriminell handling, inden styrelsen kunne have truffet den påklagede afgørelse.

Efter lovens § 31, stk. 2, skal styrelsen nægte at registre, hvis den pågældende er dømt for et strafbart forhold og det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af erhvervet. Det er – efter styrelsens opfattelse – noget andet, end det klagerens advokat gør gældende om indholdet af bestemmelsen.

...

Styrelsen skal ... bemærke, at styrelsen til enhver tid kan behandle en ny ansøgning. Det vil kunne indgå i styrelsens afgørelse, hvor lang tid der er gået, siden forholdet blev bedømt af domstolene.

Endvidere bemærkes, at styrelsens afgørelse alene er begrundet med henvisning til de forhold, der er nævnt i lovens § 31, stk. 2. Hvad der er for andre forhold, som advokat A hentyder til, som styrelsen må have ladet indgå i sin begrundelse for afgørelsen, ved styrelsen ikke.

...”

Erhvervsankenævnet har indhentet straffedommen af 1. juni 2004 mod B. Det fremgår af dommen, at B blev anset med en betinget dom uden straffastsættelse, prøvetid 2 år, for mandatsvig ved i ”august 2003 som direktør og eneanpartshaver i fa. C ApS., ... ved misbrug af den for hende skabte adgang til at handle med retsvirkning for C ApS, til E, F [bilforhandlerselskab], ... at have solgt en personbil, ...for en pris af 20.420 kr., hvilken personbil tilhørte C ApS, hvorpå tiltalte forbrugte beløbet til formål, der var C ApS, uvedkommende, alt hvorved C ApS led et tilsvarende formuetab.”

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ved skrivelse af 29. marts 2011 bemærket:

”...

Styrelsen mener fortsat, at styrelsen havde grundlag for den 8. marts 2010 til at nægte selskabet optaget i www.hvl-reg.dk med B som deltager i selska-

bet, fordi B i juni 2004 er dømt for mandatsvig begået i august måned 2003, der i henhold til straffelovens § 285, stk. 1, straffes med fængsel i indtil 1 år og 6 måneder.

Styrelsen skal i den forbindelse henvise til ankenævnets kendelse af 15. februar 2008 – j.nr. 2007-0013942 – hvor nævnet tiltrådte, at styrelsen den 30. august 2007 havde nægtet registrering på baggrund af et strafbart forhold begået i 1993.”

I skrivelse af 5. april 2011 har advokat A heroverfor bemærket:

”...

Det fremgår af indklagedes indlæg, at indklagede er af den opfattelse, at indklagede retrospekt fortsat havde grundlag for at nægte registrering af K SMBA, idet B i juni 2004 modtog en dom for et forhold, der var begået i august 2003.

Som begrundelse angiver indklagede udelukkende det forhold, at der var begået mandatsvig, der efter straffelovens § 285, stk. 1, straffes med fængsel i indtil 1 år og 6 måneder. Det må antages, at dette argument skal opfattes som det materielle grundlag bag indklagedes afgørelse.

Endvidere anfører indklagede med henvisning til j.nr. 2007-0013942, at Erhvervsankenævnet har tiltrådt, at indklagede i førnævnte afgørelse var berettiget til at nægte registrering på baggrund af et strafbart forhold begået i 1993. Det er uvist, om henvisningen til afgørelsen skal opfattes som en parallel til det pønale element i straffelovens § 285, stk. 1, eller en retfærdiggøre af en nægtelse af registrering på baggrund af et forhold, der ligger år tilbage.

Som det fremgår af ... af byretsdom[men] foreligger der en klar tilståelse fra klager vedrørende dennes salg af en bil, som tilhørte en af klager 100% ejet selskab, hvorved selskabet led et tab på ca. kr. 20.420. Det fremgår direkte af dommen, at retten fandt det upåkrævet, at fængselsstraf skulle fuldbyrdes. Som følge heraf blev fængselsstraf udsat og ville bortfalde, hvis klagede i prøvetiden på 2 år ikke begik strafbart forhold.

Som tidligere oplyst havde klager på tidspunktet for dispositionen store personlige problemer, som medførte, at hun foretog en forkert disposition, der grundlæggende strider mod hendes værdier og samvittighed i øvrigt. Klager har bitterligt fortrudt sin disposition, men har modtaget sin straf og udstået denne. Som følge af den uforbeholdne tilståelse og det i øvrigt ringe gerningsforhold i dispositionen, har retten fundet, at klagers straf kunne udsættes og bortfalde efter 2 år.

Prøvetiden udløb den 1/6 2006 og altså næsten 3,5 år før den af indklagede den 8/3 2010 trufne afgørelse.

Det forhold, at indklagede ikke i henhold til sædvanlig praksis forud for sin afgørelse den 8/3 2010 havde undersøgt forholdet nærmere, herunder havde indhentet en kopi af omhandlede dom, udgør i sig selv væsentlig sagsbehandlingsfejl, idet indklagede derved har undladt at tilvejebringe et mere objektivt grundlag, der kunne kaste lys over, hvad der lå bag dommen.

Ifølge officialmaximen, som indklagede er omfattet af, skal indklagede selvstændigt fremdrage samtlige forhold, der tale til fordel eller til ulempe for B, herunder i forhold til det formål, der ligger bag muligheden for at nægte registrering. På baggrund af disse samlede forhold, skal indklagede foretage en saglig, konkret og individuel helhedsvurdering før der træffes afgørelse. Dette er IKKE tilfældet i denne sag, hvor et afslag af registrering for klager har en meget stor og væsentlig betydning også af personlig og individuel karakter, idet nægtelse af registrering vil have stor betydning for B's fremtidige muligheder, herunder særligt erhvervsmæssigt.

Det forhold, indklagede fastholder sin afgørelse udelukkende med henvisning til, at B har begået mandatsvig, der efter straffelovens § 285, stk. 1, straffes med fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, udgør en materiel, væsentlig fejl, idet indklagede herved fuldstændigt sidder årsagen og indholdet af dommen overhørigt, hvilket dels er i strid med officialmaximen, men også de hensyn, der danner grundlag for indklagedes mulighed for at nægte registrering i HVL-registeret.

Det fremgår i øvrigt af den af indklagede forud for sin afgørelse den 8/3 2010 indhentede straffeattest, at der er tale om strafudsættelse med en prøvetid på 2 år, der udløb den 1/6 2006. Indklagede burde allerede som følge heraf, have indhentet kopi af dommen for at undersøge forholdet nærmere forud for, at der blev truffet afgørelse. Indklagede kunne tilsvarende have kontaktet B herom, men undlod også dette.

Det forhold, at indklagede henviser til j.nr. 2007-0013942 som argument for afslag (?) er uden betydning i denne sag, da det bestrides, at der på nogen måde kan drages paralleller mellem førnævnte afgørelse og denne sag og dette hverken til det pønale element i straffelovens § 285, stk. 1, eller en mulig tidsmæssig horisont.

I j.nr. 2009-0018462 af 22/9 2009 underkendte Erhvervsankenævnet indklagedes afgørelse om nægtelse af registrering, idet vedkommende allerede drev virksomhed omfattet af HVL-registeret og dette til trods for, at vedkommende person havde fået en fængselsstraf på 5 år, der som udgangspunkt ville diskvalificere til en registrering i HVL-registret.

Der er intet i den fremlagte byretsdom eller B's dispositioner i øvrigt der tyder på, at fremtidige dispositioner foretaget af B kan begrunde en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller erhvervet, ligesom intet tyder på, at B ikke kan eller vil iagttage de forpligtelser, som hun vil være omfattet af ved en registrering i HVL-registeret.

Det gøres således gældende, at den af indklagede afgørelse af 8/3 2010 er ugyldig, og at klager har et retskrav på at blive registreret i HVL-registeret.”

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har ved skrivelse af 7. april 2011 bemærket:

”... at henvisningen til ankenævnets sag: 2007-0013942 alene er en henvisning til, at kravet i lovens § 32, stk. 2's bestemmelse om ”*nærliggende fare*”, godt kan foreligge i en sag, hvor det er 15 år siden, at den strafbare handling er begået.

I nærværende sag er den strafbare handling kun begået ca. 7 år før registreringsnægtelsen.

Styrelsen mener fortsat, at det forhold, som B er dømt for har kunnet danne grundlag for registreringsnægtelse.

Afslutningsvist kan det oplyses, at såfremt B godkendes som deltager i selskabet, vil B være medansvarlig for i henhold til lovens § 7, at kunder, der mistænkes for at have begået lignende lovovertrædelse som B er dømt for, indberettes til hvidvasksekretariatet, jf. definitionen af hvidvask i lovens § 4, særligt stk. 2.
...”

Advokat A har ved skrivelse af 25. april 2011 bemærket:

”...

Det af indklagede anførte i dennes afsluttende indlæg om en tidsmæssig dimension set i forhold til nægtelse af registrering er usaglig og disproportional i relation denne sag. Ved at drage paralleller mellem 2007-0013942 og denne sag sætter indklagede skøn under regel, hvilket næppe er udtryk for god forvaltningsskik.

Skal indholdet af indklagedes indlæg tages til følge, vil det i sig selv medføre, at ingen på noget tidspunkt ”kan træde ved siden af” og efterfølgende i forhold til indklagede frigøre sig for en udstået straf, heller ikke som i denne sag, hvor der efter en prøvetid var strafbortfald som følge af det i øvrigt ringe gerningsforhold i dispositionen. I givet fald må det være et krav, at det direkte fremgår af loven, at registrering er umulig, hvis man tidligere har været straffet – det er ikke tilfældet. Registrering kan kun nægtes, hvis det objektivt og i betydelig grad sagligt kan begrundes, at der kan være nærliggende fare for misbrug af stillingen/hvervet.

Indklagedes indlæg, der er subjektivt ladet via sætningen ”godt kan foreligge i en sag, hvor det er 5 år siden, at den strafbare handling er begået”, og ”i nærværende sag er den strafbare handling kun begået ca. 7 år før registreringsnægtelse ”, savner objektive, faktuelle konstaterbare forhold, som kan begrunde en fortsat registreringsnægtelse.

Som anført i klagerens indlæg af 5/4 2011 har indklagede ikke foretaget en saglig, konkret og individuel helhedsvurdering før der blev truffet afgørelse. Indklagede har ikke på noget tidspunkt konkret anført de konkrete forhold, som indklagede mener er hindrende for en godkendelse og dermed registrering af B sin deltager i selskabet.

Såfremt en tidsmæssig dimension i relation til et strafbart forhold yderligere i sig selv skal være et bærende argument for nægtelse af registrering, bør dette direkte fremgå af loven – det er ikke tilfældet. Alt andet vil være stridende mod den frie etableringsret og princippet om, at når en staf er udstået, er ”tavlen ren”.

En registreringsnægtelse alene med henvisning til strafferammen for straffelovens § 285, stk. 1, hvorved der kan straffes med fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, er ikke i sig selv bærende og afgørende for registreringsnægtelse. Indklagede må som nævnt fremkomme med konkrete, faktuelle oplysninger om, hvad der efter indklagedes opfattelse kan begrunde registreringsnægtelse. Kan indklagede ikke det, sætter indklagede også her skøn under regel. Som det fremgår af dommen fandt selv retten, at straffuldbyrkelse ikke var nødvendig som følge af det ringe gerningsindhold i dispositionen. Klager var forud for dommen ikke tidligere straffet.

Der er intet i den fremlagte byretsdom eller B's dispositioner i øvrigt der tyder på, at fremtidige dispositioner foretaget B kan begrunde en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller erhvervet, ligesom intet tyder på, at B ikke kan eller vil iagttage de forpligtelser, som hun vil være omfattet af ved en registrering i HVL-registeret.

Klageren ER bekendt med det ansvar, en registrering medfører, herunder både lovens §§ 7 og 4, og i relation til § 4 særligt stk. 2.

Det kan supplerende oplyses, at klageren på tidspunktet for den foretagne disposition tilbage i 2003 anmeldte en tidligere arbejdsgiver for forsikringssvindel.

Det gøres således fortsat gældende, at den af indklagede afgørelse af 8/3 2010 er ugyldig, og at klager har et retskrav på at blive registreret i HVL-registeret.”

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen meddelte ved skrivelse af 2. maj 2011 Erhvervsankenævnet, at styrelsen har politianmeldt klager i forbindelse med et tilsyn. På anmodning fra ankenævnet har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen herefter ved skrivelse af 15. september 2011 redegjort nærmere for baggrunden for politianmeldelsen.

Advokat A har ved skrivelse af 17. september 2011 bemærket:

”Denne sag angår alene, om indklagede har været berettiget til at nægte registrering af B og/eller et af hende kontrolleret selskab med begrænset hæftelse i HVL-Registeret som følge af, at B i juni 2004 modtog en dom med prøvetid på 2 år for et forhold, der var begået i august 2003, og hvor prøvetiden var udløbet før indgivelse af anmodning om registrering.

Efter B’s udtræden, blev K SMBA optaget i HVL-registeret.

Det forhold, at K SMBA efter B’s udtræden muligt måtte eller ikke være blevet sigtet for overtrædelse af lovregler, kan og skal ikke have betydning for afgørelsen af denne sag.

B kan og skal ikke indestå for tredjemands dispositioner eller lovovertrædelser, da der er tale om forhold, som B ikke har kunnet påvirke – hverken direkte eller indirekte.

Denne klagesag er anlagt for at rense B’s navn i forhold til en mulig fremtidig registrering i HVL-registeret. Klagesagen angår kun det forhold, om der måtte være nærliggende fare for misbrug af stillingen eller erhvervet, herunder om B ikke kan eller vil iagttage de forpligtelser, som hun vil være omfattet af ved en registrering i HVL-registeret.

Ifølge officialmaximen skal der foretages en saglig, konkret og individuel helhedsvurdering før der træffes afgørelse. Dette vil heller IKKE være tilfældet, hvis B skal lægges til last for tredjemands forhold, der tidsmæssigt ligger efter B’s udtræden af K SMBA.”

Ved skrivelse af 19. september 2011 har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen heroverfor bemærket:

... styrelsen [skal] oplyse, at det fremgår af sagen at B har været deltager i sagen selskabet fra stiftelsen den 21. december 2009 til den 16. marts 2010.

Styrelsen kan ikke og tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt B kan straffes for, at selskabet ikke har overholdt hvidvaskloven i denne periode. Dette spørgsmål henhører under domstolene.

Styrelsen kan heller ikke tage stilling til, om deltagerne i selskabet, herunder B, kan straffes for at have drevet uregistreret virksomhed i henhold til hvidvaskloven, jf. lovens § 31, stk. 1, i perioden fra selskabets stiftelse den 21. december 2009 til registreringen i www.hvl-reg.dk den 25. marts 2010.

Dette spørgsmål vil indgå i politiets undersøgelse, når politiet rejser sigtelse.”

Ankenævnet udtaler:

Klager har ikke dokumenteret, at K S.M.B.A. eller B, der ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse af 8. marts 2010 var selskabsdeltager i K S.M.B.A., på tidspunktet for hvidvasklovens ikrafttræden den 1. marts 2006 drev virksomhed som udbyder af tjenesteydelser til virksomheder efter lovens § 1, stk. 1, nr. 18, jf. § 3, nr. 5, og således er omfattet af den dagældende overgangsordning i § 39.

B blev ved Københavns Byrets dom af 1. juni 2004 anset med en betinget dom uden straffastsættelse for overtrædelse af straffelovens § 280 om mandatsvig.

Ankenævnet finder, at det udviste strafbare forhold efter en konkret vurdering ikke begrundet en nærliggende fare for misbrug, jf. hvidvaskelovens § 31, stk. 2. Der er herved lagt vægt på, dels at karakteren af det tilståede mandatsvig ikke skaber nogen formodning for, at B ikke vil overholde forpligtelserne efter hvidvaskeloven, og dels at hun blev anset med en betinget dom uden straffastsættelse.

Det forhold, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter et tilsyn den 21. marts 2011 har politianmeldt K S.M.B.A. kan ikke føre til en anden bedømmelse.

Ankenævnet ophæver derfor den påklagede afgørelse af 8. marts 2010.